

ערן בנדורי בתאילנד
אנחנו רוצים שיחייב במקום קבוע

אישכודורגל אברהם בנדורי ובנו באוסטרליה
מצאתי אותו בוגר יותר

דואגים לעתידו. "הוא כבר בן 29, עד מתי יטייל? אני מבין את יצר ההרפתקנות, את הבריחה מהצבא, מהמצב הביטחוני, אבל גם לזה יש סוף. אני רוצה לראות אותו יושב במקום של קבע, מקום מישפחה, דואג לעתידו.

גם אם יחליט לבנות את ביתו בחו"ל לא אכעס עליו, אבל לפחות יתחיל לבנות לעצמו משהו." אומר האב.

הם נראים מאוד רגועים, מאוד מבינים. "אנחנו מדברים בצורה כזו משום שגם אשתי וגם אני נפגשנו איתו. אילו לא היינו נפגשים אני בטוח שהיינו מדברים לגמרי אחרת, היינו הרבה יותר מודאגים וחרדים." אומר בנדורי.

מה אומרים ההורים?

הורים של המטיילים גם הם צד בעניין. לא תמיד הם מרוצים מפסק-הזמן הארוך שנטלו ילדיהם, מדרך הנדודים, מהסכנה שב-הרפתקנות, מחוסר-הידיעה מה בדיוק עושים ילדיהם, והיכן.

בנם של אברהם בנדורי (מנהל נבחרת-ישראל בכדורגל) ואשתו, עדנה, מטייל זה שלוש שנים ברחבי העולם. תחילה נסע ל-ארצות-הברית, כדי ללמוד בקורס לצילום. לא היתה לו תוכנית לטייל בעולם. אך מכיוון שכל תוכנית היא בסיס לשינויים, ואחת כמה וכמה אצל המטיילים, השתנו גם תוכניותיו.

ערן החליט ללכת בעיקבות השמש. שלוש שנים הוא לא עבר חורף. קיבלתי את רצונו לנסוע בעולם, אבל לא תיארתי לי שזה יקח כלי-כך הרבה זמן. אני גם לא חושבת שהוא התכוון לנסוע לכזאת תקופה," אומרת עדנה. **במשך כל התקופה הארוכה נשמר ביניהם קשר מיכתבים ושיחות טלפון.**

בזמן שהייתה של נבחרת ישראל באוסטרליה פגש בנדורי את בנו, אחרי שנתיים וחצי שלא התראו. "מצאתי אותו בוגר יותר ומגודל. בהתחלה היה קשה ליצור קשר. שתקנו הרבה זמן. המילים לא יצאו מהפה. זו היתה פגישה מרגשת וקשה, מלווה בהרבה סימני-שאלה.

"הפרידה בינינו היתה קשה הרבה יותר, כי לא ידעתי לכמה זמן אנחנו נפרדים. בפגישה גילגלנו שיחות על מה שעבר עליו ומה הוא מחפש. אני מקבל את מה שהוא עושה, אבל לא מסכים. הגיע הזמן שבגילו ידאה את האור בקצה המניירה."

אף שהורים למדו להיות עם העובדה שבנם נודד בעולם, הם למדו שלא לדאוג, למדו לבטוח בבנם, ביכולתו להסתדר לבד, הם עדיין חוששים לו מאוד. "החשש העיקרי שלי הוא מהסביבה. חשש שמא יזדרז לשמים, יחלה באי-ידיעה או כמי יודע מה. הסביבה יכולה להפיל אותו בפה. אני מאמין בו אבל בכל-זאת חושש לו," אומר

דוח, "אומרת יעל. אבל היא מודעת הר טב לסכנת הגניבות בארצות אלו. "ל-מיקרי הרצח יש סיבה. ברור-כלל זה קורה כשרוצים לשרוד אותך ואתה מני-סה להתנגד. אני חושבת שאקא איתי גאו מרמיע," היא מוסיפה.

יעל עושה עבודה יסודית מאוד לק-ראת הטיול. נוסף לקלטות בספרדית ללימוד עצמי שאותן רכשה, היא קו-ראת הרבה על התרבות המקומית, האר-מנות המקומית וכמובן היסטוריה. זו-בהחלט יכולה להיות שיטה טובה לדר-בני את כנייהנוער העומרים לפני כחי-נות-הגרות. כשהיא רכונה על גבי-מפה גדולה היא משרטטת לעצמה מס-לוליטיול אפשריים. הטיול בשבילי-הוא לא פסקיזמו, הוא צורת-חיים. מו-שך אותי לראות צורות חיים נוספות,

רוקדים סמבה ברדינג

היום נוסעות הרבה בחורות, נוסעים תכרה" שהם אנטי-תזוה למטייל הקלאסי," אומר אורי כרמל (24), מנהל החנות. אורי טייל במיזרח

דליה מרקס וליאת וספי
ההיסצאות בארץ נוחצות

הרחוק במשך שמונה חודשים. אחרי שחזר התחיל לעבוד במקום. זה הפך להיות חלק ממסלול-חיים של הצעירים אחרי צבא ולפני לימודים באוניברסי-טה," הוא אומר.

לדבריו נמנים המטיילים הישראלים בין המטיילים הטובים בעולם. הם מוד-עים לסכנות, נמנעים מהסתכביות מיותרות, ועוזרים לישראלים אחרים במיירה הצורך.

פעמיים בשבוע נערכות בחנות הר-צאות בנושא המיזרח-הרחוק ודרום אמריקה. לנוכח הרחיסות בהרצאות אלה נרמה שכל הצעירים עובים את הארץ. המרצים הם חבר'ה שחורו מט-יול. הם מספרים סיפורים, מדריכים, משיאים עצות. בקרב אלה שחורו מט-יול נוצרת אוירה מיוחדת, ולא במהרה הם חוזרים למציאות הישראלית.

אחד הדברים שלומרים לאהוב בט-יול הוא המוסיקה הדרום-אמריקאית הסוחפת. אחת לשבוע ביום החמשי מגיעים צעירים רבים לצרפי המשמש כפאב ליד רדינג בתל-אביב, שם הם קאית, שמפעיל בחור בראזילי, חבר קיבוץ ברור-חיל.

תרבויות אחרות." היא אומרת. דבריה של יעל חוזרים על עצמם ככל שמדברים עם עוד ועוד צעירים המתכננים את נסיעתם. מסלול-טיול נוסף המושך באחרונה ישראלים רבים הוא המסלול לאוסטרליה. שם ניתן לע-כוד ולהדוויח כסף רב וכך לממן את המשך הטיול.

אורן יאבו (22) מתכנן לעשות זאת. תחילה הוא נוסע לאנגליה ולאיים הב-ריטיים ומשם ימשיך לאוסטרליה. שני תיים הוא מקציב לטיול. אורן לא מתכחש לעובדה שהאופנה לטייל בהחלט משפיעה. "הייתי בגרעין נח"ל וכל החבר'ה בגרעין נסעו לטייל, עכשיו הגיע תורי."

החשש העיקרי המלווה את אורן הוא לא החשש הביטחוני, אלא החשש לט-ייל בארץ וזה. "בעניין הביטחוני אנחנו מנוסים ויודעים איך להסתדר במיירה הצורך. הרצח שהיה בשווריה רק מוסיף למודעות, אבל לא מונע מלטייל."

לא כל המטיילים הישראלים הרפת-קנים כליכר. רונית רגב (21) מחולון

דון, כדי לעבוד ולחסוך כסף להמשך הטיול. וההמשך לא איחר לבוא. היא היתה בהודו, בתאילנד ובסין. עשתה את מסלול-הטיול שאלי היימן ז"ל עשה. חצי שנה טיילה בסין. רק ישר-אלים בודדים היו שם עד עתה. במיזרח היא למדה מדיטיצה ויוגה. מהצטרפות לכתות היא התרחקה, שמרה מרחק, כדי שלא תתפתה.

אבל המציאות שונה לגמרי. צריך להי-מנע מלהיכנס לסכנות, להימנע מלנ-סוע בטרמפים, מלהסתובב במקומות שידועים כמסוכנים, אסור להיכנס לג'ונגל בלי מדריך. למי שיוודע לשמור על עצמו לא יקרה שום דבר רע."

לפני חודשים חזרה הילה מגור אחרי שהות של שלוש תחצי שנים בחו"ל. שנה היתה בלונדון, שנתיים

יעל אהרון
הטיול בשבילי הוא אורח-חיים

ההכנות לטיול לדרום-אמריקה או למיזרח-הרחוק אורכות כמה חודשים וכוללות קריאת חומר רקע, היסטוריה, גיאוגרפיה, מינהגים, מסלולי-טיולים ומקומות עבודה בדרך

שנתיים וחצי לא הספיקו להילה, היא מתכוונת לחזור שוב, להמשיך ול-הכיר אנשים, לגור עם מישפחות מקר-מיות. כשרואים את הילה, את ביטחונה העצמי, את שליטתה במיזרח, נראה מו-זר לשאול אותה האם היא מפחדת לפעמים, האם יש שם סכנות מיוחדות.

*** מח מחלח נבהים במהלך טיול בסין.**

לוח לצוץ במהלך הטיול הם עונים בתנועה מבטלת: "הטיול בדרום-אמרי-קה מסוכן פחות מאשר להסתובב היום בירושלים. כל עוד לא מתערבים בנע-שה שם, אין סיכוי שיקרה משהו. הסכנה היחידה הקיימת היא שוד וגניבות. קרו מיקרים של רצח בגלל כסף, אבל הם מועטים מאוד," אומרת מיכל, שחזרה לארץ לפני שנה ומתכוונת לנסוע שוב. **שמועיים המון סיפורים מפחידים,**